Křížem krážem Jizerkou

Aneta Janáková, Jaroslava Janáková, Leontina Králová, Veronika Hrbová, Josef Dvořák

Obsah:

Obsah: 1
Úvod 2
Jizerské hory 3
Jizerka 4
Výlety 5
Bukovec 6
Sklárny 7
Hnojový dům 8
Rašeliniště Malé Jizerské louky 9
Pytlácké kameny 10
Jelení stráň 11
Safírový potok 12
Bunkry 13
Přehrada Souš 14
Protržená přehrada 15
Rašeliniště Velká Jizerská louka 17
Hojerův dům 18
Osada Velká Jizera 19
Upolínová louka 20
Závěr 21
Anotace 22
Zdroje 23
Přílohy 24

Úvod

Naše škola se již řadu let zaměřuje na environmentální výchovu. Součástí výuky je každoročně několik projektů a aktivit. Škola pravidelně pořádá pro žáky několik přírodovědných exkurzí. Žákům se snaží v co nejširší nabídce přiblížit přírodu a všechny její podoby, naučit žáky vztahu ke svému okolí a vytvořit u nich potřebu přírodu chránit. Rozvíjí u žáků názorné a praktické poznávání přírody prožitkem, učí je porozumět vztahům v přírodě, rozvíjí zručnost, tvořivost, komunikaci a spolupráci. Buduje u žáků zodpovědnost za své chování, učí je šetrně se chovat v přírodě, být ohleduplný ke svému okolí – žákům i přírodě.

I my jsme měli možnost takto poznávat přírodu na dvou vícedenních terénních exkurzí do Jizerských hor. Poprvé jsme Jizerské hory navštívili v 6. třídě 3. – 6. června 2009 v Ekologickém středisku Jizerka č.p.2. I když nám počasí v této době příliš nepřálo, program i Jizerka nás natolik zaujaly, že jsme si přáli se ještě někdy na toto kouzelné místo vrátit. To se nám splnilo v 8. třídě 23. - 26. května 2011. Opět jsme prochodili několik kilometrů v okolí osady Jizerka a průvodce nám dělal pracovník ES Jizerka Ing. David Kavan. Navštívili jsme spoustu zajímavých a krásných míst Jizerských hor, dozvěděli se zajímavosti z historie tohoto kraje, učili jsme se o složitém vývoji zdejší krajiny a seznámili jsme se se způsoby jejich ochrany, zahráli jsme si mnoho her s přírodovědnou tématikou.

Rozhodli jsme se své poznatky zpracovat do mini průvodce okolím Jizerky a chtěli jsme si ověřit, co si ještě pamatujeme z těchto výletů. Chceme se s vámi podělit o zajímavosti míst, která jsme navštívili.

Jizerské hory

Jsou nejsevernějším pohořím Česka, jejichž územím probíhá česko-polská hranice. Rozloha (na území Česka) je 417 km². Nejvyšší bod Jizerských hor je Vysoká Kopa (v Polštině Wysoka Kopa), která se nachází v Polsku a je vysoká 1 126 m. n. m. Nejvyšší horou (v české části pohoří) je Smrk s výškou 1 124m. Své jméno mají podle řeky Jizery, která pramení na svahu hory Smrk. Jizerské hory mají početná a kvalitní lyžařská střediska, a proto jsou vyhledávaným cílem turistů mířícími za zimní dovolenou. Pro letní dovolenou mohou být inspirací např. přehrady, hrady a rozhledny, které jsou k nalezení po celém širokém okolí. Také uchvátí zdejší příroda. Jizerské hory jsou nesmírně malebnou krajinou mnoha tváří. Do České kotliny na jih se svažují pozvolna a k severu spadají strmými skalními srázy. V centrální části se nachází náhorní plošina s rozlehlými rašeliništi. Chráněná krajinná oblast Jizerské hory byla vyhlášena v roce 1967. Nachází se zde tři národní přírodní rezervace, třináct přírodních rezervací a deset přírodních památek. Jsou zde unikátní společenstva rašelinišť se vzácnou flórou a faunou.

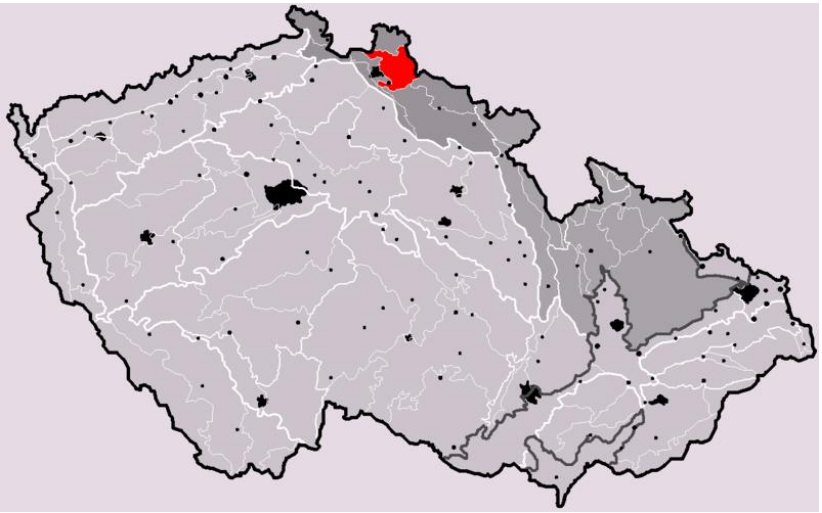

Jizerka

Nejvýše položená osada severních Čech ležela na hranicích dvou panství – českého navarovského a německého frýdlantského. Byla zde obydlí čihařů a ptáčníků a v 16. století přicházeli do pralesů na jizerské náhorní plošině hledači drahých kamenů. Z té doby jsou první písemné zmínky, kdy byla osada Jizerka nazývána jako Bukowec. Na konci 18. století, bylo zde zaznamenáno 7 stavení. V té době se obyvatelstvo zabývalo prací v lese, pytláctvím a pašeráctvím. V roce 1828 tady „sklářský král severu" Riedl postavil huť na výrobu skla. Jizerka začala nebývale prosperovat. Koncem 19. století vzrostla obliba horské turistiky. V některých domech také vznikaly horské ubytovny, nebo v některých dokonce hospody. Když skončila 2. světová válka, tak byla většina domů na Jizerce znárodněna a byla předána Státním lesům. V současné době osada slouží převážně k rekreaci.

V roce 2009 byla vyhlášena Jizerská oblast temné oblohy, velká asi 70 čtverečních kilometrů. Zahrnuje plochu, která je tak málo "znečištěna" umělým osvětlením, že noční hvězdná obloha je tu vidět jako na málo místech v ČR.

Výlety

Navštívili jsme většinu výletních tras, které ES Jizerka č.p.2 nabízí a to: *Naučná stezka na Jizerce*: Čedičový vrch Bukovec s dalekým rozhledem, podél říčky Jizerky k Safírovému potoku a na rašeliniště na Malé Jizerské louce; *Hřebenová trasa* kolem skalní vyhlídky na Pytláckých kamenech a dále kolem rašelinišť ke skalní vyhlídce Paličník. *Přes Vlašský hřeben k přehradě Souš* (přehrada je zdrojem pitné vody, nesmí se v ní koupat) a dále k Protržené přehradě (památník katastrofy z r. 1916); *Kolem rašelinišť Velké Jizerské louky* ke zřícenině domu Hojer.

Absolvovali jsme výukový program „*Vyšetřování jizerskohorské katastrofy*", který částečně probíhal ve škole a částečně na Jizerce. Dozvěděli jsme se na konkrétním příkladě důsledky negativního působení člověka na krajinu. V 80. letech postihla okolní lesy ekologická katastrofa. Monokulturní smrkové lesy oslabené kyselými dešti z elektráren v podhůří byly napadeny kůrovcem. Většina lesů v okolí byla vykácena. Mohli jsme pozorovat postupnou obnovu krajiny.

V prvním roce jsme přijeli do Kořenova jedinou ozubnicovou železnicí, na jejíž dráze je několik tunelů a ve své době (1902) to bylo v Evropě vrcholné technické dílo. Dále jsme pokračovali již pěšky po stezce okolo řeky Jizery do osady Jizerka. Další dny jsme se vydali na Bukovec, prohlédli si sklárnu, Hnojový dům a rašeliniště Malé Jizery. Uskutečnili jsme výlet na Pytlácké kameny, Jelení stráň a Safírový potok. Během následující návštěvy Jizerky jsme celní cestou a Lasičí cestou objevili rozvaliny Hojerova domu, překonali jsme Vlašský hřbet a prohlédli si vodní nádrž Souš. Došli jsme až k protržené přehradě a seznámili se s její zajímavou historií. Na svých cestách jsme mohli pozorovat imisní holiny a poškozené lesy, ale také revitalizová území.

Trasy výletů jsou zakresleny do map v přílohách.

Bukovec

Bukovec je dominantou horské osady Jizerka. Je to výrazný čedičový kuželový vrh ve výšce 1005 m.n.m. Bukovec je chráněn jako přírodní rezervace Staré Bučiny s rozlohou 30 ha. Pod vrcholem Bukovce na jeho jihovýchodním úpatí jsou stopy po důlní činnosti a starých lomech. Naučná stezka Bukovec - Jizerka - rašeliniště Jizerky je nejstarší naučnou stezkou v Jizerských horách. Byla založena v roce 1971 a je dlouhá 6 km. Po trase je rozmístěno 18 informačních tabulí. Byla vyhlášena pro raritní čedičové výlevy, které jsou největší v celých Jizerských horách. Chráněné jsou různé druhy horského lesního porostu. Na Bukovci můžete najít nejbohatší květenu, na 300 druhů rostlin, z nichž některé nenajdeme na žádném jiném místě Jizerských hor. My jsme pozorovali např. květinku zvanou sedmikvítek evropský. Je to nenápadná, ale krásná květinka, která má nanejvíc 20 cm. U nás se objevuje poměrně hojně v horských oblastech, do teplých krajů zasahuje jen ojediněle. Vyskytuje se na severní polokouli.

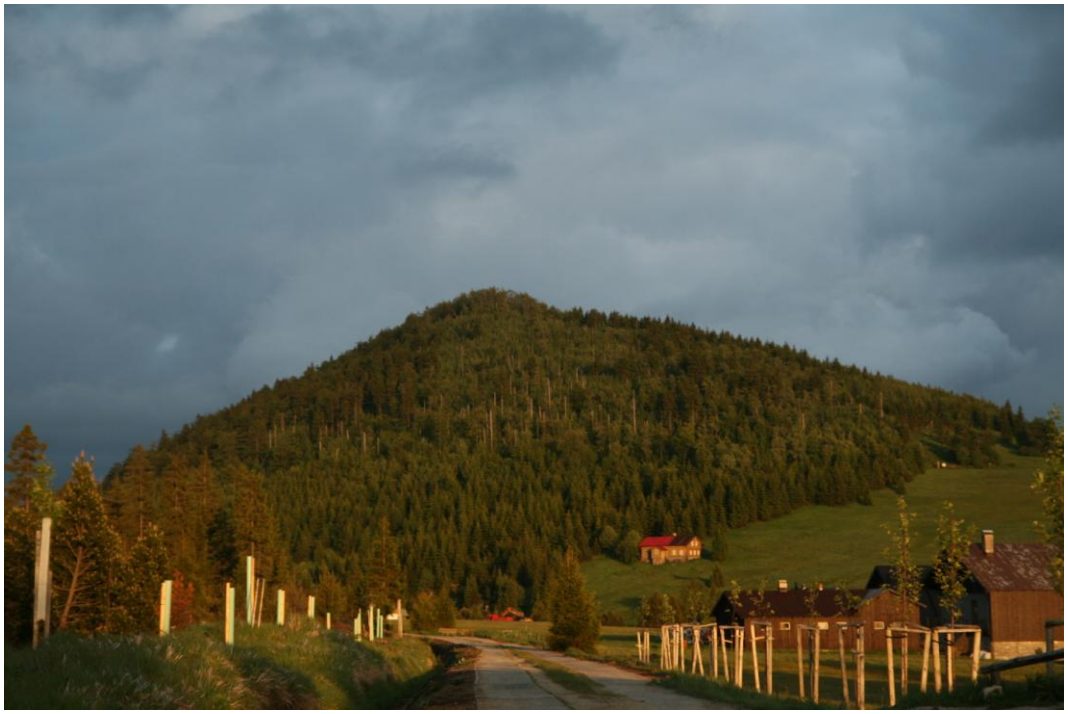

Sklárny

Roku 1828 na Jizerce sklář Riedl zahájil provoz ve sklárně na výrobu tyčí a dutého skla a flakonů. V roce 1866 byla postavena nová huť. V době největšího rozmachu sklářství měla Jizerka kolem 450 obyvatel. V této době byla v provozu pila, pekárna. Majitel bydlel ve výstavním „panském domě". Z dřevorubců se stávali skláři. Založení první huti připomíná kamenná pyramida ve středu obce. Roku 1911 byl ukončen provoz ve sklárnách. Sklárny v údolích používající jako zdroj energie kamenného uhlí byly výkonnější než sklárny vytápěné dřevem. „Sklárna" je dnes státem chráněná kamenná budova postavená rodinou krále jizerskohorských sklářů Riedla jako druhá modernější sklárna na Jizerce. Sklárna tavila sklo a vyráběla skleněné výrobky až do začátku 20. století. Jako palivo pod sklářské pece bylo využíváno dřevo z místních lesů. Počátkem 20. století se jako zdroj energie začalo užívat uhlí. Sklárny se z náhorní plošiny odstěhovaly do údolí. Nová Sklárna na Jizerce ukončila činnost roku 1911. Do druhé světové války sloužila Sklárna jako turistická ubytovna. Po druhé světové válce byla využívána většinou jako skladiště, garáž a podobně. Její údržba byla značně zanedbána. Po roce 1990 byl objekt zrestaurován a tím zachráněn před zbořením. Nyní Sklárna slouží jako restaurace a penzion.

Hnojový dům

Hnojový dům je dřevěná horská chalupa v osadě Jizerka. Původní chalupa byla postavena na přelomu 17. a 18. století. Po kolektivizaci zemědělství v padesátých letech sloužila pro ustájení krav a jako skladiště hnoje. V roce 1964 ji zakoupil cestovatel a dobrodruh Gustav Ginzel za 345 Kčs. Stavení bylo ve velmi zuboženém stavu, dlouhou dobu sloužilo jako stáj a bylo tudíž plné hnoje. Nový majitel po vzoru bájného Hérákla svedl vodu z horských potůčků, hnůj z domu vyčistil a traduje se, že ho prodal za cenu vyšší, než byla pořizovací cena chalupy. Dlouhá léta zde pak žil a ze svých cest přinášel různé předměty a cedule, ze kterých postupně vytvořil muzeum kuriozit. Bohužel 24. srpna 1995, v době, kdy byl Gustav Ginzel v Austrálii, Hnojový dům do základu vyhořel a s ním vzalo za své i muzeum kuriozit. Po návratu majitel provizorně zastřešil kamennou stáj, která jediná zůstala, v ní přezimoval a s pomocí dobrovolníku Hnojový dům obnovil v původní podobě. Poslední léta strávil nemocný Gustav Ginzel v Německu u příbuzných, kde také 28. listopadu 2008 zemřel. Od té doby je Hnojový dům většinou prázdný a zavřený. I tak ale jeho návšteva stojí za to. Na jaře na louce kolem něj kvetou tisíce narcisů.

Rašeliniště Malé Jizerské louky

Přírodní rezervace na ploše 179 ha od roku 1960, podél Jizerské silnice z Jizerky na Smědavu, prochází jím naučná stezka od r. 1971. Jediné rašeliniště v horách, které bylo v minulosti těženo pro potřebu lázní v Libverdě. V lázních Libverdě se hlavně provádí vodoléčebné procedury a pohybové terapie. Typické porosty jsou rašeliníky a mechy, bříza, klikva, vlochyně, suchopýr pochvatý atd., po okrajích vrchovišť také jalovec zakrslý, kleč aj. Z náplavů podél břehů Safírového potoka a Jizerky, do které se vlévá, byly už v 16. stol. rýžovány vzácné nerosty (rubín, safír, ametyst, topaz, beryl, černý iserin a černohnědý iserit aj., krátce také zlato).

Pytlácké kameny

Pytlácké kameny je žulový hřeben v pohoří Jizerských hor. Výška je 975 m. n. m. Tvoří je skalní věže a shluky balvanů. Název získaly podle toho, že tam měl úkryt z kůry a větví nejznámější jizerskohorský pytlák Hennrich. Tyto kameny nesou vzpomínku na tuto dobu. Mají ve svém názvu připomínku pytlákovy existence. Hennrich byl voják zběhlý od vojska v době napoleonských válek. Když se jej snažili lesníci chytit, nebo když po něm stříleli, pokaždé jim utekl, a tak o něm začali říkat, že je nezranitelný. Osudným mu byla střela ze zbraně revírníka Huby, před kterým se snažil uprchnout, když ho jednoho dne spatřil u potoka. Hennrichovo tělo se odvážili lidé hledat až po několika dnech, a když jej našli, na místě jej zahrabalali. Místo, kde zemřel, je označeno dřevěným křížem. Z vrcholu Pytláckých kamenů je vidět Malá jizerská louka a Velká jizerská louka s pozůstatky vesnice Velká Jizera. Mezi další známé jizerské pašeráky patřili Stammel nebo Krop-Seff. Když celníci honili pašeráky, dokonce tekla prý i krev, a honili je prý dost často. Pašovali se například základní potraviny.

Jelení stráň

Nachází se v Jizerských horách. Její výška činí 1018 m. n. m. Je to nejvyšší bod Středního jizerského hřebene. Na vrcholové plošině se nacházejí žulové skály. Říká se jí také Věžní skály. V roce 1956 vybudovali v lesích nad Jizerkou po úbočí Jelení stráně lesní železnici. Tato železnice sloužila ke svážení spadlých kmenů, jež byly součástí masivních polomů. Z jelení stráně je vidět na Jizerku, Pytlácké kameny, Jizeru aj.

Safírový potok

Safírový potok je pravostranným přítokem řeky Jizerky v národní přírodní rezervaci Rašeliniště Jizerky v Jizerských horách. Soutok Safírového potoka a Jizerky patřil v minulosti k nejvýznamnějším nalezištím safírů v Evropě, které se zde těžily již v 16. století, kdy zde těžil kameny Zikmund Smiřický, a byl zde dokonce vybudován důl na těžbu drahých kamenů. Kromě safírů se zde nacházelo asi 30 druhů minerálů. Tyto safíry prý patří k nejkrásnějším v Evropě. V největším počtu se tu daly najít černá zrna izerinu nebo černohnědá iseritu, minerálů, pojmenovaných podle řeky Jizery (německy Iser). Používaly se na smuteční šperky. V říčních náplavech se i dnes dají nalézt až 2 cm velké safíry a další drahokamy (rubíny, zirkony, spinely…), avšak území je bedlivě střeženo a rýžování je přísně zakázáno pod vysokou pokutou. Safírový potok je vyhlášen NPR.

Bunkry

Bunkry byly vybudovány proti hrozící německé vojenské agresi. Tyto bunkry jsou postavené ze 3 druhů materiálu: štěrku, speciálního vápna a cementu. Takovýchto bunkrů mělo být vybudováno 15 436, ale podařilo se jich dokončit necelých 10 000. Okolo Kořenova se nachází přibližně 50 bunkrů. Nejbližší bunkr se nachází na křižovatce Promenádní a Jezdecké cesty západně od Jizerky. Tato křižovatka nese název U Bunkru.

Nejvzácnější objekt Jizerských hor se nazývá kulometné hnízdo. Střecha tohoto bunkru je původní. Tento bunkr se nachází pod rozhlednou Štěpánka v Jizerských horách.

Přehrada Souš

Údolní přehrada Souš ležící na říčce Černá Desná byla postavena před první světovou válkou jako součást systému retenčních nádrží, majícího chránit oblast pod Jizerskými horami před povodněmi. Od roku 1974 slouží jako vodárenská nádrž pro zásobování Jablonecka pitnou vodou. V reakci na protržení přehrady na Bílé Desné byl snížen stav hladiny Soušské přehrady a v letech 1924-27 proběhla rozsáhlá rekonstrukce. Dodnes lze na pravém břehu rozeznat základy těchto staveb, jež musely být odstraněny potom, co se přehrada přeměnila na rezervoár pitné vody. Z úpravny je voda odváděna podzemním potrubím a zásobuje značnou část Jablonecka. V květnu 1996 byl do Soušské přehrady vysazen plůdek sivena amerického. Tento druh je velmi odolný vůči zdejšímu kyselému prostředí. Ryby se zde zatím drží a lze je spatřit i na přítocích do přehrady. Jejich přežití závisí na kyselosti vod v přehradě.

Charakteristiky přehrady:

zahájení stavby	21.8.1911
datum kolaudace	18.11.1915
délka hráze v koruně	364,0 m
šířka hráze v koruně	7,1 m
šířka hráze v základu	108,0 m
max. výška hráze	25,4 m
objem nádrže	7,5 mil. m^3
kóta koruny hráze	68 m n. m.
kóta hrany bočního přelivu	768,56 m n. m.

Protržená přehrada

- výška hráze: 13,16 m
- šířka paty hráze: 54 m
- šířka koruny hráze: 5,2 m
- délka hráze v koruně: 172,80 m
- kóta koruny hráze: 820 m

Desná byla údolní přehrada se sypanou hrází zbudovaná na řece Bílá Desná za účelem zabránění povodním, dokončená 1915. O stavbě přehrady se začalo vážně uvažovat již v roce 1902, stavba však byla zahájena až 17. 10. 1912. Stavbu řídil Emil Gebauer. Roku 1915 byla stavba dokončena.

Dne 18. září 1916 v 15:30 upozornili kolem procházející dřevaři hrázného na pramínek vody o průměru asi 2 cm tryskající z hráze. Přehrada v té době ještě nebyla zcela napuštěná a obsahovala jen 290 000 m³ vody. Zděšený hrázný zavolal správce stavby, který mu nařídil okamžitě otevřít oba havarijní uzávěry a přehradu vypustit. Hrázný se společně s několika dělníky pokusil rozkaz splnit, ale nakonec jej bortící se hráz přinutila opustit „šoupátkovou místnost", aniž by tento úkon dokončil (oba uzávěry se otevřely pouze z poloviny. Díra v hrázi se neustále zvětšovala, byli varováni obyvatelé Desné, ti, kteří neuvěřili, zaplatili většinou životem. Za 70 minut od chvíle, kdy byl objeven první průsak, se protrhla hráz a vyvalila se mocná vodní stěna, která brala vše, co jí stálo v cestě. Stromy i s kořeny, panskou pilu, hájovnu, pilařské dřevo, které jako beranidlo ničilo další domy. Výsledkem tohoto běsnění bylo zmařených 62 lidských životů, 33 úplně zničených domů a 69 těžce poškozených, 95 rodin s 380 příslušníky bylo bez přístřeší, 1020 osob bez možnosti zaměstnání, 370 občanů ztratilo veškerý majetek. Skutečných příčin protržení přehrady bylo několik. Patrně hlavní příčinou bylo neprovedení geotechnického průzkumu, ze kterého pak vyplynula závažná konstrukční pochybení, jejichž výsledkem bylo rozdílné sedání masy samotné hráze a výpustní štoly. Mimo tato pochybení se objevila i další, mimo jiné zde byla nedostatečná kapacita přepadů, takže při větších záplavách mohlo dojít k přelití hráze. Kvůli finančním těžkostem stavebního družstva byl použit nekvalitní materiál a celá práce byla poněkud uspěchaná.

Hned po katastrofě byla vypuštěna sousední přehrada Souš na Černé Desné, která byla stavěna podobným způsobem. Znovu naplněna byla až po důkladné revizi v letech 1925–1927. Přehrada Desná už nikdy nebyla obnovena. 10. října 1937 byl v Desné odhalen památník katastrofy. Na místě existuje naučná stezka. Areál přehrady je od roku 1996 kulturní památkou. Štola o délce 1150 m, která dnes odvádí část vod Bílé Desné do přítoku Soušské přehrady, je významným zimovištěm netopýrů: zejména netopýra velkého a vodního, v menších počtech se vyskytují netopýr ušatý, severní, vousatý, Brandtův a ojediněle i netopýr řasnatý.

Obrázek a popis katastrofy

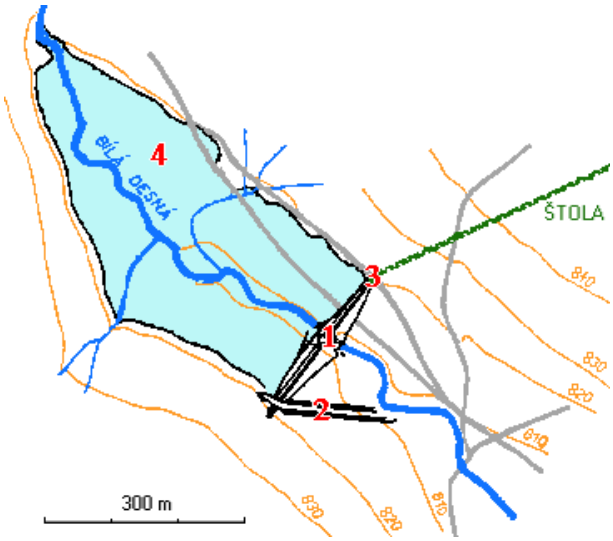

1. V tomto místě se hráz protrhla. V tomto místě stojí šoupátková věž se zábradlím, které ji spojovalo s korunou hráze.
2. Přepadová kaskáda pro odvádění velké vody. Hrana přepadu je o 40 cm výše než hrana přepadu do spojovací štoly.
3. Zde je ústí spojovací štoly (nyní zamřížované), kterou se část vod Bílé Desné stále odvádí (díky úpravám ze 70. let) do přítoku Soušské přehrady.

Rašeliniště Velká Jizerská louka

Rašeliniště Velká Jizerská louka, nebo-li Rašeliniště Velké Jizery je jedním s největších rašelinišť Jizerských hor. Přírodní rezervace na ploše 202 ha, byla vyhlášena v roce 1960. UNESCO tuto rezervaci zařadilo do sítě nejvýznamnějších rašelinišť v Evropě. Středem Velké jizerské louky prochází řeka Jizera, která zde zároveň tvoří státní hranici s Polskem. Nejcennější přírodní lokalita hor s mrtvými říčními rameny, písčinami. Většinu území pokrývají porosty borovice kleče, unikátní porosty zde vytváří i jalovec obecný nízký a bříza pýřitá. Rašelinné a podmáčené smrčiny spolu s rašelinnými loukami vytvářejí jedinečný charakter tohoto území. V rezervaci roste mnoho chráněných a ohrožených druhů rostlin. Rezervace je přístupná pouze z polské strany.

Hojerův dům

Místo domu najdeme už jen rozvaliny, avšak na začátku století dům ještě stál. Původní boudu nechal postavit roku 1699 Kryštof Schönwald. Dalším majitelem byl jeho zeť Michael Neumann, který dům roku 1763 částečně přestavěl. V roce 1826 koupil boudu Franz Hüyer. Roku 1877 je zaznamenán jako majitel Josef Hoyer. V první polovině 20. století byla chalupa opět přestavěna, přízemí dostalo kamenné zdi. Za 2. světové války zde bydlel hajný Junker. Po jeho odsunu se dům pomalu měnil ve zříceninu. Dřív okolo vedla stará Celní cesta a Hojerův dům tehdy sloužil jako pašerácká hospoda, kde se scházeli pašeráci a pytláci. Dnes cesta pokračuje až k polským hranicím přes řeku Jizeru. Vedle rozvalin stojí dva staré listnáče: buk a klen. Severovýchodně, kousek od Hojerova domu, je skupinka skal, odkud je krásný rozhled na Rašeliniště Jizery .

Osada Velká Jizera

Stará pašerácká a pytlácká osada Velká Jizera neboli Gross Iser.Byla založena již roku 1630 pobělohorskými exulanty. Ačkoliv se to dnes nezdá, kdysi stávalo v osadě na čtyřicet domů, včetně loveckého zámečku, hájenky, školy, krčmy, dvou celnic, mlýna a pekárny. Lidé se tu živili pastevectvím a dřevařstvím a díky těžkému živobytí uprostřed lesů a hor také pytláctvím a pašeráctvím. Po druhé světové válce však byla všechna stavení zdemolována, a tak je louka za řekou Jizerou poseta pouze rozpadajícími se základy dřívějších staveb. Stát zůstala pouze jediná stavba, bývalá škola, dnes hospoda a ubytovna.

Upolínová louka

Upolínová louka patří mezi národní přírodní památky. Znalci této krajině přezdívají ,,kanadský vzhled´´ kvůli velkému počtu upolínů. Upolín je vzácná a jedovatá žlutohnědá bylinka, která kvete v červnu. Upolín je zvláště chráněný druh – ohrožený. Od roku 2005 je Upolínová louka zařazena do sítě evropských významných lokalit. Národní význam je doložen výskytem několika kriticky a silně ohrožených druhů rostlin, jako vrby borůvkovité, která již byla v ČR považována za vyhynulou a zde se objevila v roce 1990. Upolínová louka se nachází na severozápadním svahu Bukovce v osadě Jizerka. Její rozloha činí 18 ha.

Závěr

Díky dvěma terénním exkurzím jsme poznali krásná místa okolo osady Jizerka a díky této práci jsme se o nich dozvěděli spoustu zajímavých informací. Na svých toulkách jsme se setkali s vrtkavým počasím. Občas nás zastihl déšť, který nás neodradil od zkoumání těchto památek. Některé informace jsme vyhledali na internetu, nebo v knižních publikacích.

Anotace

Jednou z priorit naší školy je environmentální výchova. Každý rok všechny třídy na 2. stupni školy jezdí na terénní exkurze. Naše třída ve školním roce 2008/09, tedy v 6. třídě, se zúčastnila terénní vícedenní exkurze do osady Jizerka v Jizerských horách. Byli jsme ubytováni ve Středisku ekologické výchovy Jizerka č.p.2, které zahájilo provoz v září 2007. Pan Ing. David Kavan měl pro nás připravený velice zajímavý program. Osada Jizerka a její okolí nás natolik zaujalo a zalíbilo se nám, že ve školním roce 2009/10, v 8. třídě, jsme Jizerku navštívili podruhé. V práci jsme popsali všechny výlety a zajímavá místa, která jsme navštívili. Práce může být využita jako turistický průvodce pro další návštěvníky Jizerky. Na Jizerku máme hezké vzpomínky a budeme se tam rádi vracet.

Abstract: *One of the priorities of our school is environmental education. Each year all classes at the 2nd school degree go on field trips. Our class in the school year 2008/09, we was in the 6th class participated in the multi-day field excursion to the village of Jizerka Jizera mountains. We were accommodated in the Centre for Environmental Education Jizerka at number 2, which began operation in September 2007. Mr. Ing. David Kavan had prepared for us a very interesting programm. Jizerka village and the surrounding area so captivated us and liked us that in school year 2009/10, in the 8th class, we visited a second time. We described all trips and interesting places that we visited in this work. Work may be used as a tourist guide for other visitors of Jizerka. The Jizerka has great memories and we will be happy to return there.*

Klíčové slova: Jizerské hory, osada Jizerka, terénní exkurze, chráněná území

Key words: *Jizerské hory, village Jizerka, field trip, protected territor*

Zdroje

www.jizerky.eu/jizerka_foto.php
www.sous.ceskehory.cz/
http://www.pooh.cz/pruvodce/a.asp?a=2002011&db=444
http://cs.wikipedia.org/wiki/Hlavn%C3%AD_strana
http://www.jizerskehory.cz/
http://jizerka.ceskehory.cz/
http://www.turistik.cz/cz/kraje/liberecky-kraj/okres-jablonec-nad-nisou/korenov/pytlacke-kameny/
http://www.mavlast.cz/top-vylety.promenadni-cestou-kdruhe-nejvyssi-hore-jizerskych-hor---jizere
http://www.ceskehory.cz/jizerske-hory/pruvodce-jizerske-hory.html
http://www.jizerka2.cz/jhistore.htm
http://www.geocaching.com/seek/cache_details.aspx?wp=GC1N4J4
http://frydlantsko.cz/dr-cs/skalni-mesta-a-utvary/frydlantsko/pytlacke-kameny.html
http://www.google.cz - obrázky
http://botany.cz/cs/trientalis-europaea/
http://zpravy.idnes.cz/na-liberecku-u-hranic-s-polskem-vznikne-unikatni-rezervace-tmy-p7v-/zahranicni.aspx?c=A090911_122615_vedatech_itu
Miloslav Nevrlý, Otokar, Jan Pinkou – Tři iseriny, 2006
Petr David, Vladimír Soukup, kolektiv autorů – Jizerské hory, 2001

Přílohy

Vyznačené trasy výletů

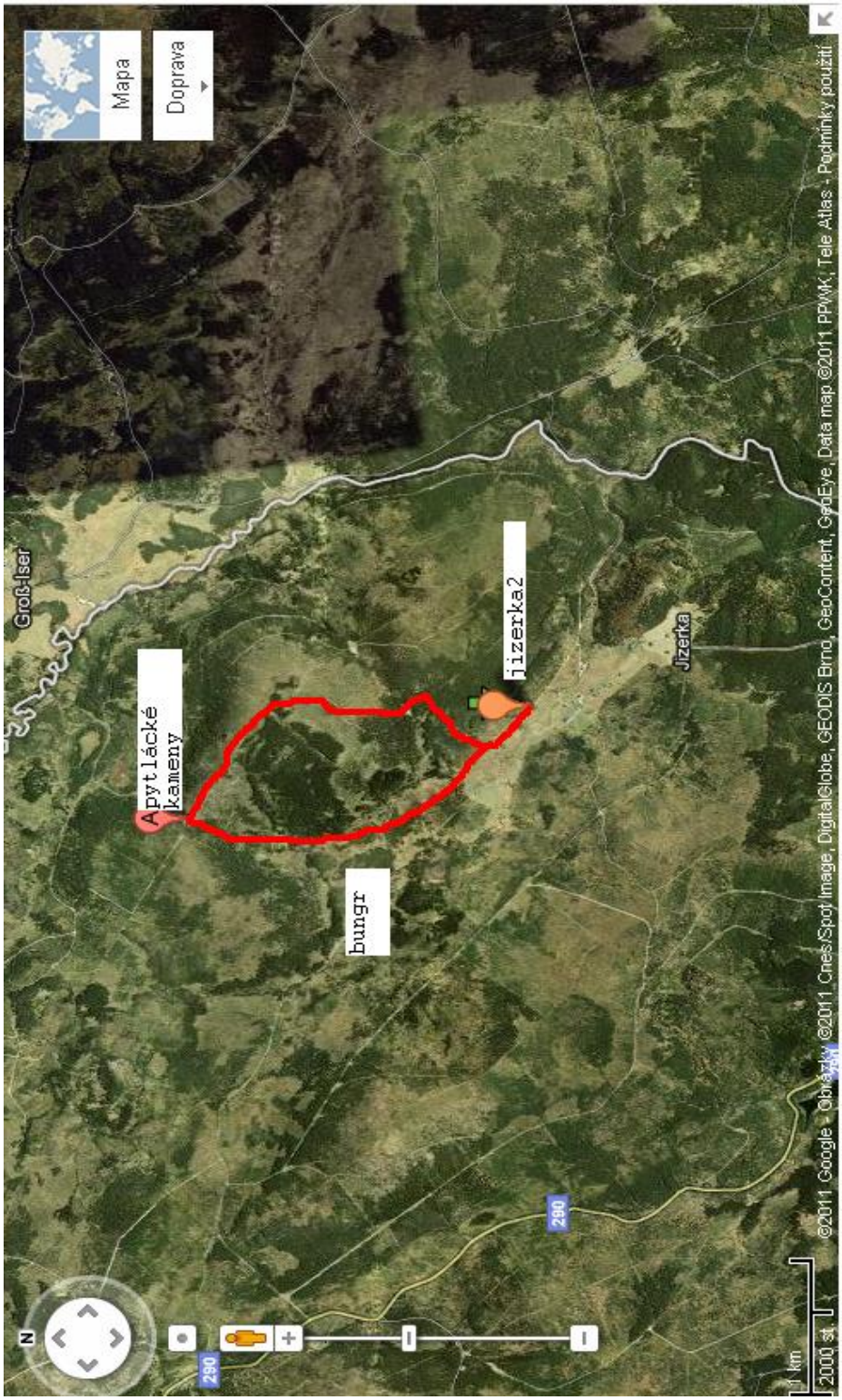

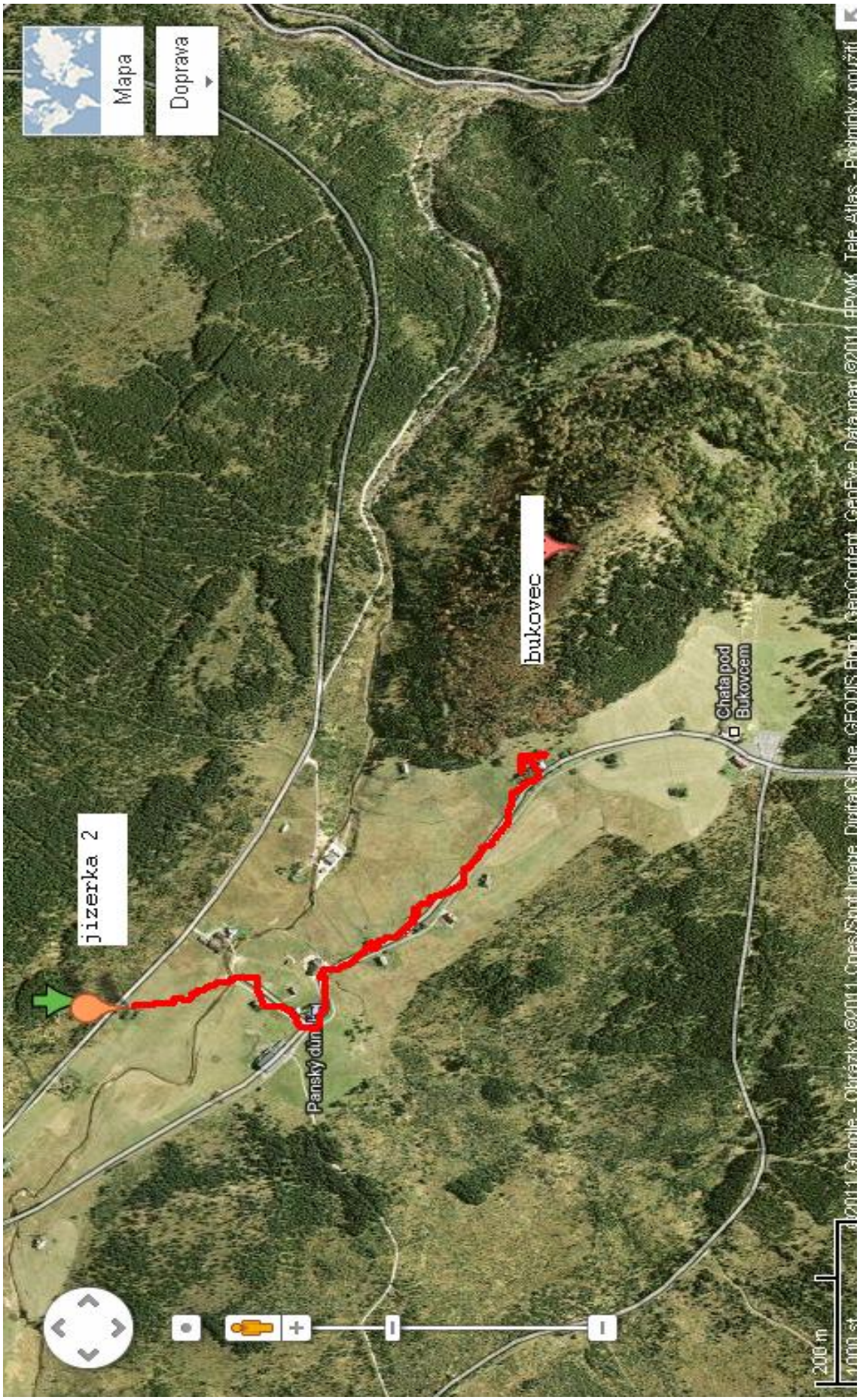
Mapa
Doprava
jizerka 2
Pansky dun
bukovec
Chata pod Bukovcem
200 m

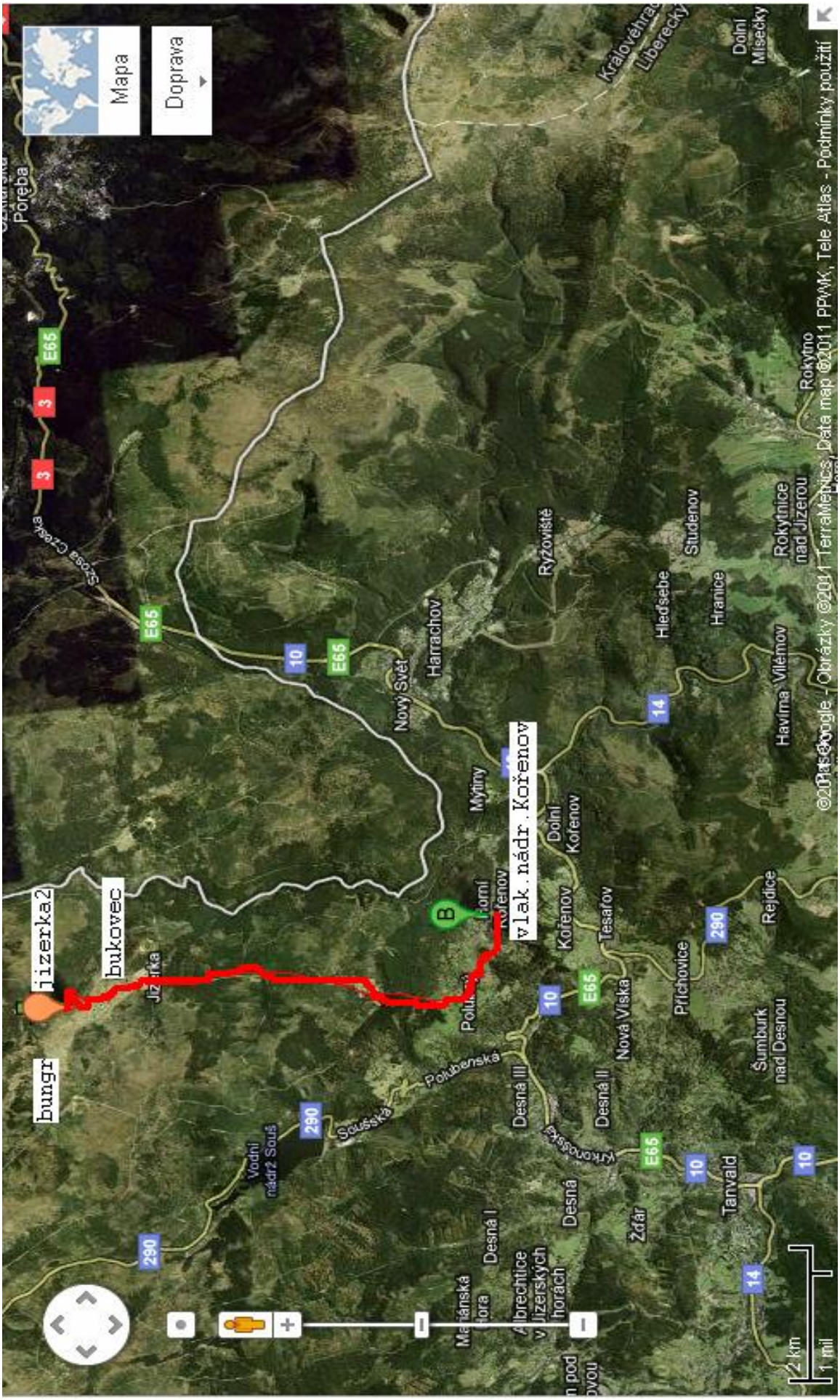
jizerka2
bungr
bukovec
vlak. nádr. Kořenov
Mapa
Doprava
Poręba
Szczeg Czeski
Nový Svět
Harrachov
Ryžoviště
Hledsebe
Studenov
Hranice
Rokytnice nad Jizerou
Rokytno
Havírna
Vilémov
Královéhrad Liberecký
Dolní Mísečky
Mýtiny
Dolní Kořenov
Kořenov
Tesařov
Nová Víska
Příchovice
Rejdice
Šumburk nad Desnou
Desná III
Desná II
Desná I
Desná
Žďár
Tanvald
Polubenská
Souškská
Krkonošská
Vodní nádrž Souš
Mariánská hora
Albrechtice v Jizerských horách
E65
10
14
290
3
2 km
1 mil
©2011 Google - Obrázky ©2011 TerraMetrics, Data map ©2011 PPWK, Tele Atlas - Podmínky použití

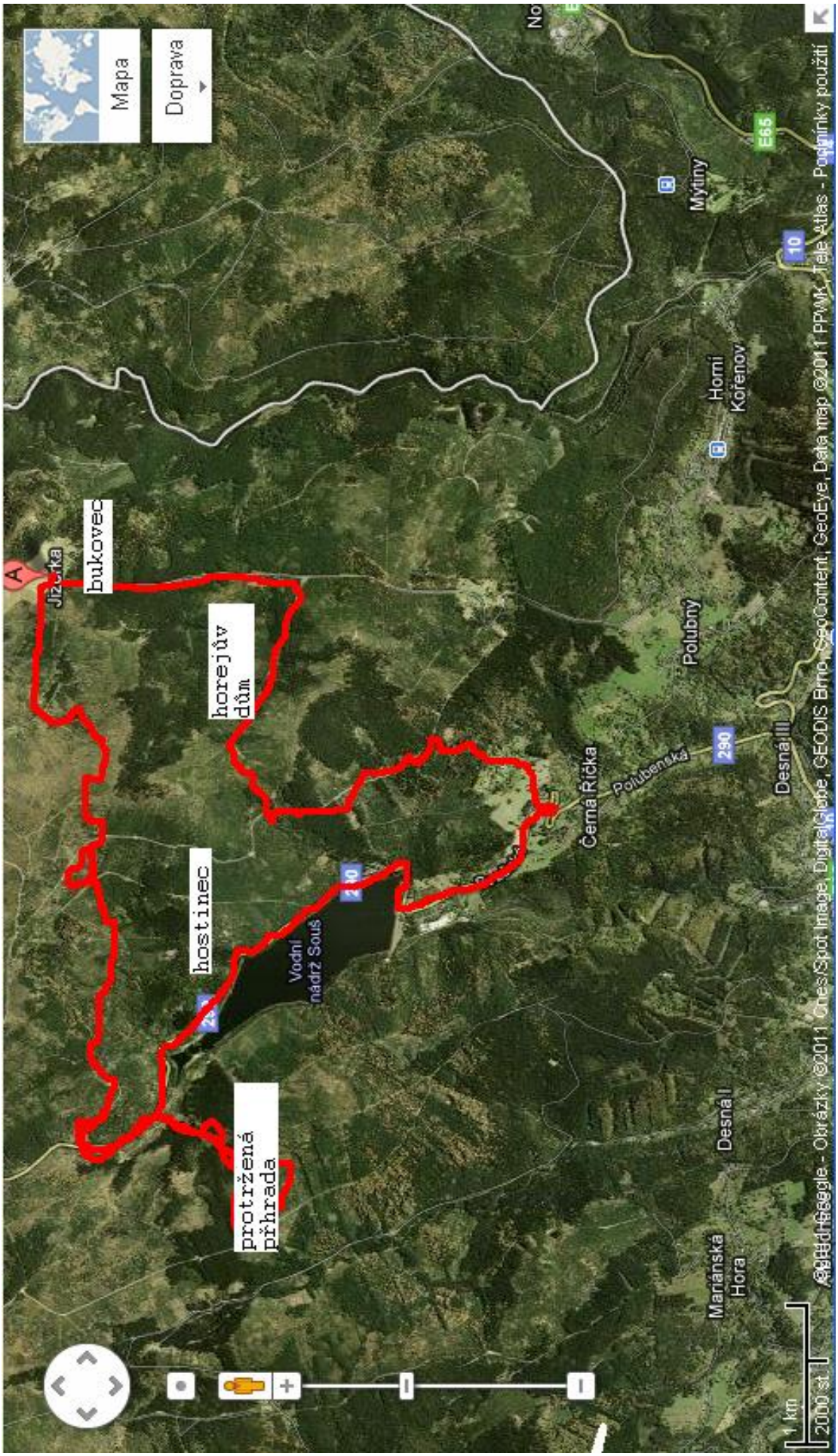
Mapa
Doprava
bukovec
horejův dům
hostinec
protržená přehrada
Vodní nádrž Souš
Jizerka
Černá Říčka
Polubenská
Polubný
Horní Kořenov
Mýtiny
Desná II
Desná III
Mariánská Hora
290
10
E65
1 km
2000 st.

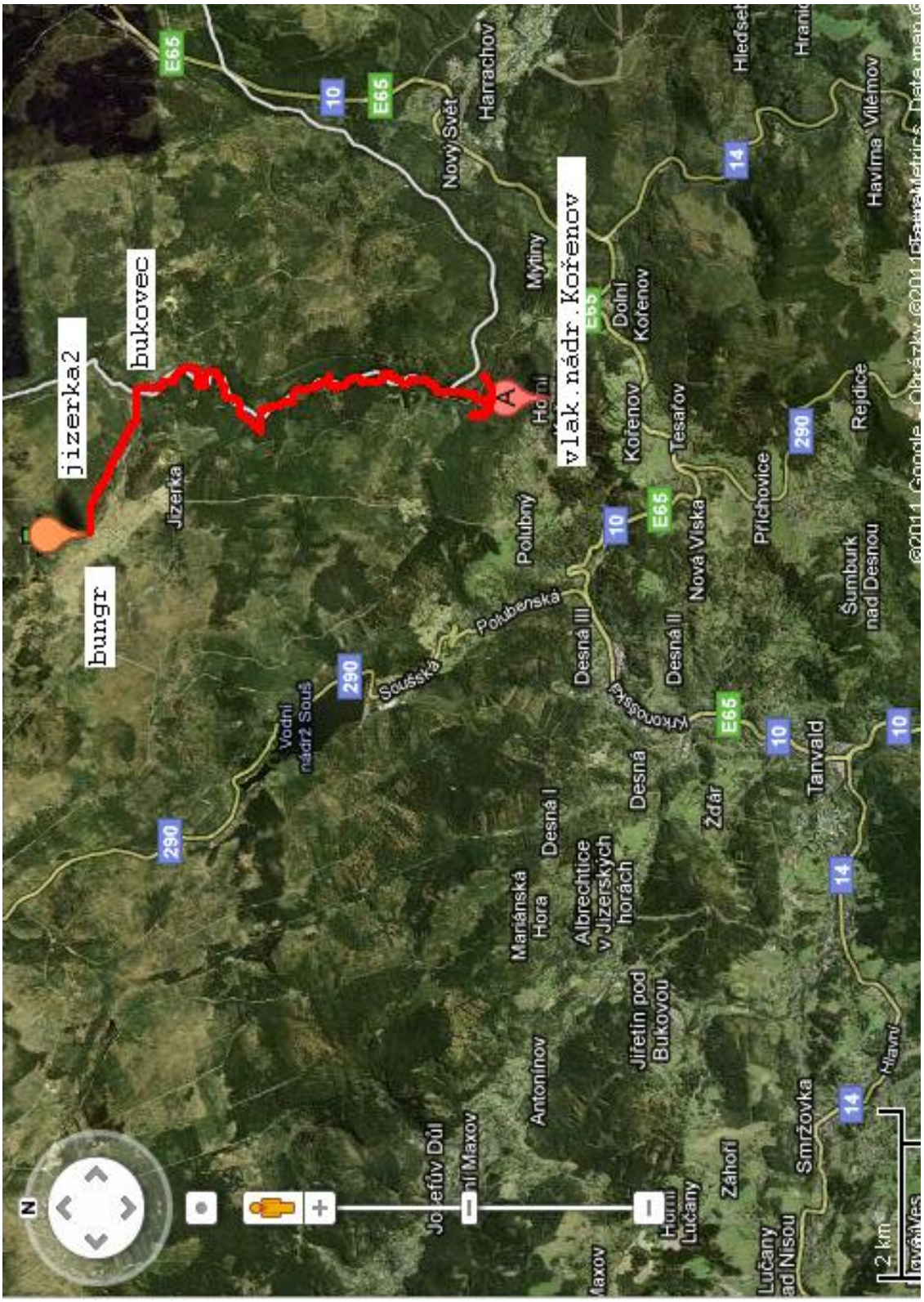
jizerka2
bungr
bukovec
vlak.nádr.Kořenov
Jizerka
Vodní nádrž Souš
Souška
Pokubenská
Desná III
Desná II
Desná I
Desná
Kyrkonošská
Polubný
Mariánská Hora
Albrechtice v Jizerských horách
Jiřetín pod Bukovou
Antonínov
Žďár
Nová Víska
Tesařov
Kořenov
Dolní Kořenov
Mýtiny
Nový Svět
Harrachov
Příchovice
Rejdice
Šumburk nad Desnou
Tanvald
Smržovka
Lučany nad Nisou
Záhoří
Josefův Důl
Havírna
Vilémov
Hledsebe
E65
10
290
14
2 km